

волкана гжсти черны облацы, изъ кой-то ся стрѣлять свѣтканицы съ грѣмотевницы. *ib.* 73 *p.* 68. Двата ножа, свѣтливы, като свѣтканицытъ конто стрѣлять молніи (brillants comme les éclairs d'où partent les foudres), са кръстосвать нѣколко пжти. *Т.* 338.

**Свѣткамъ** *м. дм.* 1) сверкаю (о молніи): Свѣткавица-та свѣтка изъ облацы-ты. *Л. Д.* 1869 *p.* 80. Сабити имъ, както ясно слжнце, Оганъ свѣтка презъ гора зелена. *М.* 58. *Въ дѣйстви. знач.* — **зари** пускаю лучи: (Слжнце же) с' златныя зари в' горж свѣткаше. *Гн.* 146. 2) — **нѣкого по главата**, наносу удары въ голову: Оѣче и бие се Тарасъ, свѣтка то тогова, то оногова по главата. *Тб.* 88. — **са**, свѣчусь, освѣщаюсь: Прѣзъ Іунія хубаво врѣмя ще дойде, ако много свѣтузехъ са свѣткать. *Л. Д.* 69 *p.* 38. В' стаж широка около гроба Влѣстны са свѣтъ от' прозоръ свѣткаше. *Гн.* 47. Ся влѣчаше страшень крыиъ облакъ, изъ кой-то ся свѣткаше лѣскавъ пламыкъ. *Л. Д.* 74. *p.* 118. Кога-то грѣмя и ся свѣтка небо-то кой-то вода ся случи по дворъ-тъ открыта, отъ неж момы-тѣ, жены-тѣ и момци-тѣ не ся міжтъ, — дагы не залюби змей-тѣ. *Ч.* 39. **Свѣткане** освѣщиваніе (молніей): Свѣтканія-та и грѣмѣжъ-тъ на топовы-ты. *Л. Д.* 70 *p.* 175.

**Свѣтливъ** *пр.* свѣтлый. **Свѣтликавъ** *пр.* свѣтловатый: Запрянъ години три въ тъмницѣ Слжнце свѣтливо азъ невидѣхъ. *Гн.* 52. Свѣтливая зѣзда, коя изтича вечаръ отъ Истока, и ся види чин ся движи камъ Западъ, назовавать ж Вечерня. *Пк.* 21. Хубава свѣтлива мѣсячина. *Зк.* 140. Хлевътъ ся държи затворенъ и половинъ свѣтливъ. *Л. Д.* 1875 *p.* 90. Свѣтливы жълтички. *Гн.* 194. Поляницѣ ублечени съ младолика и твърдѣ свѣтликава премѣна. *Р. А.* 70.

**Свѣтлина** *с. ж.* **Свѣтлинка** *ум.* дневной свѣтъ; свѣтъ: Свѣтлина-та ся простира съ безкрайна скоростъ. *Л. Д.* 1869 *p.* 81. Покривай му (на дѣте-то) добръ само очитѣ отъ силиж-тѣ свѣтлинѣ. *ib.* *p.* 99. И спжко оживѣ въ наматъ-тѣ н', и свѣтлина и мракъ. *Р.* 170. „Кокони! Дѣ ви е свѣтлина на очите, която е джщери на сжрцето?“. *З.* 242. Спастрихъ лойтѣ отъ козытѣ конто убивахъ и съ малко кончицы въ видѣ на свѣтило, можахъ да направѣмъ да ямамъ малко свѣтлинкѣ. *Р. С.* 44. Само една тъмна свѣтлика за животъ са виждаше да блѣщука въ нейното сѣрдце: надежда за да види съ мъжътъ ся. *Зк.* 100.

**Свѣтлж** *са м. дм.* свѣчусь: У еднѣ гору огнь се свѣтли. *Пс.* 12, 121.

**Свѣтнж** *м. св.* **Свѣтъ** *м. дм.* 1) освѣчусь, блесну, просвѣтлѣю, свѣчу: Пламакътъ сѣдѣ гжстій дымъ бѣлвна, цѣло село свѣтна; плавата са подзе. *Зк.* 187. Сячкы-отъ градъ свѣтнж. *Къ вечеру весь лородъ освѣтился.* *Р.* 73. Още молба не сжрниха, Още курбанъ не дуклаха, И ся оганъ на небе светна, Громъ си на земя падна, Та погурия люта